

No esperar res

22 de Gener de 2021

Una de les coses que més fa patir les persones és esperar alguna cosa que no arriba: una recompensa que creiem que mereixem, la paga a algun sacrifici, la torna d'un regal, d'un favor. S'hi malgasta molta energia, en aquesta espera, i s'hi poden perdre il·lusions que acaben per petrificar-se i pesar al cor. De cert només tenim aquesta vida. Les altres vides són imaginàries, projeccions en un temps i un espai que no sabem, fins i tot per a un creient. Projectar és un exercici molt estimulant per a la intel·ligència, l'èxit és agradós, però cal poder situar-se també en la possibilitat del fracàs, altrament la decepció pot enfonsar.

La realitat només té una manera de manifestar-se i és a través dels fets, ja sigui en l'espai del concret (una obra feta), ja sigui en l'espai d'un sentiment que cou a l'ànima. Qui el podria negar, aquest mal que és present encara que no es vegi, si bé ressona en un mal d'estómac o en el fetge, o es manifesta en un de vessall de llàgrimes.

És difícil no esperar res del que es voldria, del que es desitja. I, no obstant això, no esperar res atorga una gran llibertat mental i tot el que arriba és com la llum del nou dia: un regal, una oportunitat, un moment per viure. No esperar res ens situa de debò en el present.

La quietud espiritual és difícil de gestionar, "omplir el temps ens manté ocupats dins dels seus cercles de vertigen", escriu el teòleg portuguès José Tolentino de Mendonça al seu llibre de meditacions *El petit camí de les grans preguntes* (Fragmenta).

"El moviment ens sembla més fàcil de viure", diu Tolentino. Esperar també és moviment, si bé subtil, un corrent subterrani. Esperar ens inclina cap endavant vers no se sap què, o a fugir ves a saber cap a on. "Aprendre a reposar és aprendre a alliberar-se de l'immediatisme de les nostres expectatives i dels nostres desitjos massa idealitzats", reflexiona Tolentino. No esperar res no significa instal·lar-nos en el no-res sinó tot al contrari. No esperar res és ser en plenitud perquè, si ho mirem bé, tot és, sigui el que sigui. No esperar res demana ser sense esperar res. Nus venim al món i nus marxem. Mentrestant, som aquí disposats a la gratuïtat més enllà, és clar, de guanyar-nos la vida de forma honesta.